

Cả người Giang Tâm bị cái nhìn lạnh lùng của Cố Mặc khiến mất tự chủ ngã xuống đất. Cố Mặc hừ lạnh đứng dậy chỉnh lại áo vest rồi bỏ đi.

Bất giác Giang Tâm run run, nước mắt cô ta chảy dài. Bàn tay lập tức siết chặt lại. Chẳng lẽ đây chính là bản chất thật sự bên trong con người của Cố Mặc? Tuyết Nhân là cái thá gì mà lại được Cố Mặc tin tưởng.

Bọn họ đã ly hôn rồi mà...

- Tôi không cam tâm! Cố Mặc... em yêu anh biết bao nhiêu năm như vậy... tại sao?

[...]

Đến khi Tuyết Nhân cùng Mộc Tiểu Song quay trở lại căn hộ đóng cửa lại thở hổn hển. Vừa bước chân ra khỏi Cố Thị, hai người bị đám phóng viên săn đuổi mãi mới cắt đuôi được. Đúng lúc này, chuông điện thoại của cô vang lên. Tuyết Nhân lấy ra xem, phát hiện người gọi cho cô là anh hai.

- Anh gọi cho tôi có việc gì?

Giọng nói của Tuyết Cẩn có phần châm biếm.

- Chỉ là thông báo cho em biết mẹ đã gạch tên em ra khỏi sổ hộ khẩu rồi thôi.

Cô mím chặt môi. Từ nhỏ tới giờ cô luôn bị Tuyết Cẩn và Tuyết Nam bắt nạt. Càng lớn thì hai người bọn họ càng quá đáng hơn. Vậy mà ba mẹ lúc nào cũng bênh vực họ, la mắng thậm chí đánh đập cô. Tuyết Nhân biết, đoạn video kia được tung lên mạng thì chắc chắn cô sẽ không bao giờ có thể quay trở lại Tuyết Gia nữa.

- Anh nói chuyện đó cho tôi làm gì? Muốn trêu tức tôi?

Đầu dây bên kia chột vang lên tiếng cười to. Tuyết Cẩn thản nhiên trào phúng.

- Anh có ý tốt thông báo cho em biết thôi. Dù gì em không còn là thành viên của Tuyết Gia nữa...hay em đến chỗ anh đi... anh rất nhớ thân thể em...

- Cút!

Tuyết Nhân tức giận cúp máy. Cô im lặng hồi lâu rồi bật khóc. Mộc Tiểu Song vỗ vai cô an ủi khiến cô càng khóc to hơn. Từ trước tới nay, ngoài Mộc Tiểu Song ra thì không bao giờ để bản thân mềm yếu trước bất cứ ai. Nhưng... cô cũng là con gái... dù mạnh mẽ tới đâu cũng không thể vượt qua cú sốc lần này.

- Có phải tớ đã gây ra lỗi lầm gì không? Tại sao bọn họ lại đối xử với tớ như vậy?

- Cậu không có sai. Tất cả sẽ kết thúc thôi!

Mấy ngày sau, luật sư có gọi thông báo cho cô rằng thủ tục ly hôn đã hoàn thành. Cố Mặc không muốn cả hai phải ra tòa nên đã chuyển tiền cùng cổ phần có trong thỏa thuận ly hôn vào tài khoản cho cô. Phần còn lại anh đã cho người thu xếp ổn thỏa.

Tuy vụ video đó vẫn gây xôn xao dư luận nhưng có vẻ như hôm nay lại yên ắng hơn hôm đầu một chút.

Nhận được tiền thông báo chuyển tài khoản, Tuyết Nhàn liền chuyển hết số tiền đó sang một tài khoản khác rồi thuê người mang thẻ ngân hàng chứa cổ phần trả lại cho Cố Mặc. Cô không muốn cổ phần trong tập đoàn của anh, cũng đồng nghĩa cô không muốn dây dưa thêm với anh nữa.

Mộc Tiểu Song bận bịu với công việc nên thỉnh thoảng mới đến thăm cô được. Sắc mặt của cô ngày một tệ hơn do hay thức khuya ngồi khóc một mình. Thu dọn hành lý xong, Tuyết Nhàn có viết một bức thư để lại cho Mộc Tiểu Song cùng với chìa khóa nhà trên bàn. Cô muốn rời khỏi đây ra nước ngoài. Thà rằng cô bỏ hết tất cả đau khổ và buồn vui tại đây để có thể bắt đầu cuộc sống mới của riêng mình còn hơn.

Gọi xe ra sân bay, Tuyết Nhàn đứng lặng ở đó hồi lâu cho đến khi có thông báo vào trạm kiểm soát. Cô kéo vali đi vào bên trong, chỉnh thấp mũ xuống để không ai nhận ra mình rồi quay đi.

Tuyết Nhàn đã giấu Mộc Tiểu Song đặt vé máy bay đến New York vào mấy ngày trước. Nếu biết cô ra nước ngoài, Mộc Tiểu Song chắc chắn sẽ cản cô lại. Nhưng cô không muốn vì cô mà Mộc Tiểu Song bị liên lụy. Cô ấy là người bạn tốt nhất của cô...

Có lẽ do nhiều ngày mất ngủ nên khi lên máy bay, Tuyết Nhàn ngủ mê mết không biết gì cho tới khi tiếp viên hàng không gọi cô dậy xuống máy bay sau một đoạn đường dài.

Trước đây, cô đã từng tới New York cùng ba mẹ. Nhưng đi đâu cũng bị họ giám sát chặt chẽ không có tự do. Lần này đến đây, là cô muốn bắt đầu lại cuộc sống của riêng cô. Số tiền mà Cố Mặc chuyển cho cô đối với anh chỉ là con số nhỏ nhưng đối với cô số tiền đó đủ để một người sung sướng cả đời.

Đúng lúc ra khỏi trạm kiểm soát an ninh, lúc này cô mới mở điện thoại. Mộc Tiểu Song đã gọi rất nhiều cuộc cho cô.

- Tuyết Nhàn... cậu sao không nghe máy? Vì sao lại bỏ lại tờ giấy rồi trả lại tờ chìa khóa? Cậu đi thật à?

- Tớ đến New York rồi! Cậu yên tâm, tớ sẽ ổn thôi... cậu không cần... lo...

Đột nhiên điện thoại bị ngắt khiến Mộc Tiểu Song giật mình. Mà đầu dây bên kia vọng đến tiếng mọi người huyên náo.

- Có người bị đâm...

- Mau gọi cứu thương với cảnh sát đi....

Mà ngay lúc này, Tuyết Nhàn nằm dưới đất thoi thóp. Máu từ con dao cắm vào bụng cô chảy ra một nhiều... đỏ thẫm... trong điện thoại, Mộc Tiểu Song liên tục gọi tên cô như Tuyết Nhàn chẳng còn sức mà lên tiếng nữa...